FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

fremsat den 4. december 2001 [1]

1. Kommissionen har den 3. oktober 2000 anlagt sag med påstand om, at Den Italienske Republik dømmes for at have vedtaget og opretholdt artikel 28 i lov nr. 128 [2], hvorefter det skal angives på etiketten til kosmetiske midler, om essenser af de parfumer eller aromaer, som de indeholder, hidrører fra et naturprodukt eller er kunstigt fremstillet.

I — Direktiv 76/768

2. Et af de formål, der forfølges med direktiv 76/768, er harmoniseringen af de nationale lovgivninger om kosmetiske midler. Virksomheder, der er etableret i Fællesskabet, er nemlig tvunget til at differentiere deres produktion efter den medlemsstat, i hvilken midlet skal anvendes; dette skaber hindringer for samhandelen og indvirker direkte på fællesmarkedets oprettelse og funktion.

Det er sagsøgerens opfattelse, at medlemsstaten herved har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 76/768/EØF [3], som ændret ved direktiv 93/35/EØF [4], og navnlig sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 6, stk. 1, litra g), tredje afsnit.

3. Det er i artikel 6, stk. 1, litra g), tredje afsnit, med henblik på harmoniseringen bestemt, at parfumerede og aromatiske forbindelser og råmaterialerne hertil skal angives med ordet »parfume« eller »aroma«. I henhold til artikel 7, stk. 1, kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører kravene i direktivet med bilag, nægte, forbyde eller begrænse markedsføringen af kosmetiske midler, som opfylder betingel-

1 — Originalsprog: spansk.

2 — Af 24.4.1998, Legge Communitaria 1995-1997.

3 — Rådets direktiv af 27.7.1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EFT L 262, s. 169).

4 — Rådets direktiv af 14.6.1993 (EFT L 151, s. 32).

serne i direktivet og dets bilag. Ved artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/35 forpligtes medlemsstaterne til at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder vedrørende kosmetiske midler.

II — De omtvistede italienske bestemmelser

4. Den Italienske Republik underrettede Kommissionen om vedtagelsen af lov nr. 128, hvorved de ændringer i direktiv 76/768, der er foretaget ved direktiv 93/35, gennemføres i national ret.

Kommissionen konstaterede, at der ved artikel 28 i lov nr. 128 er indført en forpligtelse for de erhvervsdrivende til udtrykkeligt at angive på etiketten til kosmetiske midler, om essenser af de parfumer eller aromaer, som de indeholder, hidrører fra et naturprodukt eller er kunstigt fremstillet. Denne betingelse er ikke fastsat i fællesskabslovgivningen.

III — Den administrative procedure

5. Kommissionen opfordrede ved skrivelse af 16. oktober 1998 Den Italienske Republik til at fremkomme med sine bemærkninger om denne uregelmæssighed, hvilket Den Italienske Republik gjorde ved skrivelse af 23. december 1998 fra dens Faste Repræsentation. De italienske myndigheder erkendte i skrivelsen, at artikel 28 i lov nr. 128 var i strid med fællesskabslovgivningen om kosmetiske midler, og forpligtede sig til at afhjælpe problemet ved vedtagelsen af en ny lov, der var under udarbejdelse.

6. Da hensigtserklæringen ikke blev fulgt af en meddelelse om den varslede nye lov, fremsatte Kommissionen en begrundet udtalelse i overensstemmelse med artikel 226, stk. 1, EF, hvori den gav Den Italienske Republik en frist på to måneder til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre direktiv 76/768. De italienske myndigheder tilsendte i november 1999 — nogle måneder efter udløbet af den fastsatte frist — Kommissionen en meddelelse, hvori de fastholdt deres hensigt om at bringe den påståede overtrædelse til ophør ved at ændre den gældende lovgivning.

IV — Gennemgang af søgsmålet

7. Da Den Italienske Republik i september 2000 endnu ikke havde gennemført direktiv 76/768, har Kommissionen anlagt sagen. Kommissionen har i stævningen nedlagt påstand om, at medlemsstaten dømmes og pålægges at afholde sagens omkostninger.

8. Den italienske regering har i svarskriftet erkendt traktatbruddet og har anført, at den endnu ikke har bragt overtrædelsen til ophør. Den har fastholdt sin hensigt om at indsætte en bestemmelse, som ophæver artikel 28 i lov nr. 128 af 24. april 1998, i forslaget til lov om gennemførelse af fællesskabsbestemmelser 2001.

9. Ifølge Domstolens retspraksis er der ved direktivet foretaget en fuldstændig harmonisering af de nationale retsforskrifter om emballering og etikettering af de af direktivet omfattede kosmetiske midler [5]. Heraf følger, at opregningen af angivelserne — der i henhold til direktivets artikel 6 skal fremstå med uudslettelige, let læselige og synlige bogstaver på omslagskartonen eller beholderen til kosmetiske midler for, at disse kan bringes i handelen — er udtømmende, og at en medlemsstat ikke kan stille krav om angivelse af arten og mængden af de stoffer, der er nævnt på kosmetiske midlers emballage, når denne angivelse ikke udtrykkeligt er foreskrevet i direktivet [6].

10. Da Den Italienske Republik ikke har opfyldt sin forpligtelse til at gennemføre bestemmelserne i direktiv 76/768, bør der gives Kommissionen medhold i dens påstand, og medlemsstaten bør dømmes for traktatbrud og pålægges at betale sagens omkostninger.

5 — Jf. dom af 18.3.1992, sag C-29/90, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 1971, præmis 7, og af 5.5.1993, sag C-246/91, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 2289, præmis 7.

6 — Jf. dom af 23.11.1989, sag C-150/88, Parfümerie-Fabrik 4711, Sml. s. 3891, præmis 17.

V — Forslag til afgørelse

11. På grundlag af det anførte skal det foreslås Domstolen at

1) fastslå, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, litra g), tredje afsnit, i Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler, som ændret ved Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 28 i lov nr. 128 af 24. april 1998, hvorefter det skal angives på etiketten til kosmetiske midler, om essenser af de parfumer eller aromaer, som de indeholder, hidrører fra et naturprodukt eller er kunstigt fremstillet

2) pålægge Den Italienske Republik at betale sagens omkostninger.